

کریمی در گفت‌وگو با ایلنا:

خروج از NPT ساده و ناگهانی نیست / مذاکرات فشرده ایران و غرب با پشتوانه داخلی، راهکار جلوگیری از تنش‌های موجود

تحلیلگر مسائل بین‌الملل گفت: خروج از NPT به هر سوی موجب نوعی اجماع سازی بالقوه در محیط بین‌المللی خواهد شد. به خصوص با سابقه مساله هسته‌ای، خروج از آن پی‌تی می‌تواند ابزار خوبی را برای مخالفان تعامل هسته‌ای با ایران در محیط بین‌المللی (به خصوص اسرائیل) فراهم کند که از آن به عنوان شاهدهی بر مدعای قدیمی خود استفاده کند.

همچنین تحلیلگر مسائل بین‌الملل در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا، در پاسخ به این سوال که وزیر امور خارجه طی روزهای اخیر از احتمال خروج ایران از NPT در واکنش به تصمیم اخیر پارلمان اروپا علیه ایران صحبت کرد. ارزیابی شما از این اظهارنظر در این شرایط

چیست، گفت: واقعیت این است که تنش در حوزه‌های مختلفی از سیاست خارجی کشور در سطح و عمق در حال افزایش است. محوریت این تنش‌ها در سه موضوع هسته‌ای، حقوق بشر و جنگ اوکراین است و هر سه با پیشروی غرب و پیروی کشورهای غیرغربی مانند کره جنوبی، بعضی کشورهای منطقه و اکنون حتی عراق در حال افزایش عمق و دامنه است. از این منظر و با توجه به کنش‌هایی که به ویژه پارلمان‌های اروپایی با تخاطب افکار عمومی در حال انجام آن هستند چنین ابراز موضعی از سوی جمهوری اسلامی ایران برای ایجاد تحرک و قرار دادن نوعی تهدید عملی در مقابله با اروپا صورت می‌گیرد.

کریمی در پاسخ به این سوال که لازمه اجرایی شدن طرح خروج از NPT چیست و به چه شکلی می‌تواند اجرایی شود، گفت: NPT معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای است. اگر قرار باشد پروتکل خروج آن رعایت شود و نه اینکه ناگهانی از اجرای آن جلوگیری شود، نیاز به اعلام سه ماه زودتر کشور خواستار خروج به شورای امنیت و بعد هم تامین دلیل است. دلایل باید کفایت موضوع خروج را برای تامین مصالح و منافع ملی داشته باشد. در غیر این صورت به طور بالقوه شورای امنیت ملل متحد می‌تواند تدارکی برای آن در نظر بگیرد. بنابراین خروج از آن پی تی به سادگی و ناگهانی نیست. البته جلوگیری از اجرا و عدم پایبندی امر دیگری است.

این تحلیلگر مسائل بین‌الملل در پاسخ به این سوال که در صورت اجرایی شدن خروج ایران از معاهده NPT این عمل چه پیامدهایی به همراه خواهد داشت، گفت: اگر این موضوع صرفاً یک موضع‌گیری در مقابل مواضع غربی‌ها باشد و بخواهد به عنوان ابزار مذاکره ضمنی یا واقعی به کار آید، یک بحث است. اما خروج به کیفیتی که شرح آن گفته شد، به هر سو موجب نوعی اجماع‌سازی بالقوه در محیط بین‌المللی خواهد شد. به خصوص با سابقه مساله هسته‌ای، خروج از آن پی تی می‌تواند ابزار خوبی را برای مخالفان تعامل هسته‌ای با ایران در محیط بین‌المللی (به خصوص اسرائیل) فراهم کند که از آن به عنوان شاهی بر مدعی قدیمی خود استفاده کنند. نهایتاً ایران به عنوان تهدید علیه صلح و امنیت بین‌المللی مجدداً ذیل فصل هفتم منشور ملل متحد متحمل قطعنامه‌های جدید و نیز بازگشت قطعنامه‌های شش‌گانه دوران آقای احمدی‌نژاد و جلیلی قرار می‌گیرد که این البته با شرایط کنونی از نظر انزوای سیاسی و اقتصادی و فروش نفت و مسائلی حتی سنگین‌تر به غایت متفاوت است.

کریمی در پاسخ به این سوال که برای جلوگیری از تشدید تنش میان روابط ایران و غرب چه سیاستی را باید در پیش گرفت، گفت: در آن صورت یعنی بعد از خروج ایران از معاهده عدم گسترش سلاح‌های هسته‌ای کار زیادی برای کاهش تنش یا جلوگیری از تنش میان ایران و غرب نمی‌توان انجام داد. واقعیت این است که حتی اکنون کار توسط تیمی با اختیارات تام و توانمندی حداکثری قابل اصلاح است و آن مذاکراتی فشرده با غرب با پشتوانه داخلی است که حداقل دو محور کمک ادعایی پهبادی در جنگ اوکراین و هسته‌ای را روی میز قرار داده و بهانه از دست همه طرف‌ها گرفته شود. البته پشتوانه داخلی یعنی اراده حاکمیتی قوی، اختیارات کافی، اجماع و انسجام ملی شرط اصلی چنین مذاکره‌ای است که تمهید در این موارد نیز ساده و سریع نیست.

